

عنوان مقاله:

نارسایی ها و نوآوری های موازین قانون داورى تجارى بين المللى ايران در مقايسه با قانون داورى تجارى بين المللى كويت

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی اقتصاد، حسابداری، مدیریت و علوم اجتماعی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمدصادق زارعی - دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات فارس، گروه حقوق خصوصی، فارس،
ایران

سیدابراهیم امینی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات فارس، گروه حقوق خصوصی، فارس، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش نشان می دهد که، ریشه داورى را باید در خلأ دادگستری دولتی جستجو نمود. بنابراین در ابتداداورى به عنوان تنها طریق حل و فصل اختلافات به سهولت قابل درک بودها ست درعین حال علیرغم تأمین مراجع قضاوتی دولتی و درحالیکه مراجعه به آ»ها طریق عادى و رفع اختلاف گردید داورى بیشتر به این جهت به حیات خود ادامه داد که طرفین اختلاف مایل بودند منازعه آنها با تشریفات و هزینه کمتر و با سرعت بیشتر توسط اشخاصی که در انتخاب آنها دخالت داشته اند حل گردد؛ تمایل مزبور و لزوم احترام به آنموجب گردید که نظام های معتبر دادرسی در دو سیستم حقوقی ایران و کویت، مقررات داورى بصورت کمو بیش دقیقی تدوین کنند. هرچند قانون آیین دادرسی مدنی ایران، داورى را عملی از باب توکیل و قراردادی دانسته است اما قانون کویت برعکس در رابطه با اینکه ایشخص حقوقی اهلیت داورشدن راداراست یا نه باید گفت که ماده 588 قانون تجارت یک قاعدهکلی اصلی را تاسیس کرده است که این ماده برای اشخاص حقوقی اهلیت قائل شده است اما محدوده و قلمرواین اهلیت تا به جایی است که حقوق و وظایفی که بالذات و بالطبع فقط انسان دارای آن است را شامل نشود لذا دراین تحقیق به دنبال آن هستیم که نارسایی ها و نوآوریهای دوسیستم داورى تجارى ایران وکویت را ازمنظرقوانین دوکشور مقایسه و پس ازتطبیق باکنوانسیون های بین المللی راهکارهایی ارایه شود

کلمات کلیدی:

حل و فصل اختلاف ، داورى ایران ، داورى کویت ، کنواسیون نیویورک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/367756>

